

«Ла-Ла Ленд» - шлях до щасливого майбутнього?

Кожний з нас мріє про прекрасне майбутнє, про гарну кар'єру, те що всі мрії будуть здійснюватися і щасливу сім'ю, але все не так просто, як здається і коли ми обираємо одне з цього списку, то втрачаємо щось не менш важливіше для нас. Наглядним прикладом цьому став мюзикл «Ла-Ла Ленд».

На рахунку мюзиклу понад 110 нагород на різні премії, гільдії і спільноти критиків. Крім того, "Ла-Ла Ленд" виграв 6 "Оскарів", 7 "Золотих глобусів" і 5 премій Британської кіноакадемії. Мюзикл названий кращим у категорії «Комедія/мюзикл», удостоєний нагороди за оригінальну музику (Джастін Гурвич),

заголовну композицію («City of Stars»), режисуру і сценарій Дем'єна Шазелла. Крім того, Емма Стоун і Райан Гослінг отримали нагороди за кращу чоловічу і жіночу роль у комедії. Думка професіоналів підтримали і глядачі: збори фільму вже в три рази перевищили бюджет.

«Ла-Ла Ленд» - це не звичайний мюзикл, в ньому розкривається ціле життя, розповідається про те, як не все просто в ньому і що інколи потрібно робити досить складний вибір ідучи до своєї мети. Лише ми маємо право вирішувати чому бути, а чому

ніколи не статися. Мюзикл розкриває всю сутність людини, її емоції, переживання, страх, показує те, як ми шкодуємо коли втрачаємо, те що так любили і не хотіли віддавати, але так сталося, і в такі моменти кожен з нас відав би все лише б повернути час назад, і все виправити.

Починаюча актриса Міа (Емма Стоун) працює баристой в кафе на голлівудській студії: так ближче добиратися до прослуховувань, після яких їй ще жодного разу не передзвонили. Музикант Себастьян (Райан Гослінг) грає на піаніно в ресторані і мріє відкрити свій джаз-клуб, але заощаджень не вистачає навіть на оплату квартири. Як і належить героям мюзиклу, Міа і Себастьян перетинаються в багатомільйонному Лос-Анджелесі в пробці, то на каліфорнійській вечірці, то в ресторані, де джазмену забороняють грати джаз. І звичайно, закохуються одне в одного – і починають мріяти разом.

Неможливо уявити якби головними героями були зовсім інші зірки Голлівуду, якщо б головні ролі в ньому зіграли (як планувалося) Майлз Теллер і Емма Уотсон – актори обдаровані та улюблені глядачами, але не мають за плечима історій, які наділили б «Ла-Ла Ленд» особливою силою. Те, що для Емми Стоун і Райана Гослінга це робота всього життя, видно хоча б з того, як вони отримували свої «Золоті глобуси». Стоун і на сцені залишалася в образі своєї героїні – вона розділила нагороду з іншими акторами, які чекають, що їм зателефонують. Колись і вона сама втекла з Арізони за тією ж самою мрією. Гослінг розповів про свою дружину – актрису Єві Мендес, покинувши Голлівуд, щоб доглядати за дітьми, рятувати свого брата від раку – і дозволити чоловікові спокійно працювати. Ті, хто вже подивився фільм, зможуть оцінити, наскільки її подвиг співзвучний ключової думки сюжету.

Молодий режисер Демієн Шазелл йшов до «Ла-Ла Ленду» досить довго, сама ідея в нього зародилася ще в студентські роки. Всі ці роки його підтримував друг і постійний композитор Джастін Гурвіц, з яким вони в юності грали в одній групі, а потім стали сусідами по гуртожитку. Правда, не в якомусь гетто, а в престижному Гарварді – але «Ла-Ла Ленд» ще й про те, що ідеальних біографій не буває.

«Ла-Ла Ленд» – це одночасно і відродження золотого стандарту голлівудських мюзиклів, і їхня рішуча реформа. Завдяки фільму самий простодушний кіножанр раптом починає говорити про складні речі. Наприклад, про те, що при класичному голлівудському виборі між покликанням і родиною – більше немає правильної відповіді. І що досягнення бажаного зовсім не гарантує щастя, але відмова від боротьби – і тим більше.

Музичні номери зняті – вірніше, сдирижировані, – віртуозно, але фільм зачаровує не виконанням, а своїм задумом. На тлі «Ла-Ла Ленда» «Одержимість» Шазелла починає здаватися технічним етюдом, а «Чикаго», «Мулен Руж» і минулорічний серіал «Відпал» База Лурмана – млявими стилізаціями. У «Ла-Ла Ленді» – можливо, завдяки його самоіронії або автобіографічності – є щось таке, що робить його особливим.

Тут разом з героями мрією живе і дихає все місто, і навіть хвилинного появи літньої афроамериканської пари в кадрі достатньо, щоб глядачі самі створили для них цілий сюжет.

А ще тут величезний кордебалет, заблокувавши одну з транспортних артерій Лос-Анджелеса і взявся танцювати. Але це не просто ефектний номер на початку фільму, знятий до того ж одним планом. Автори ніби намагаються нам донести,

«життя – задушлива пробка, в якій можна зійти з розуму, але ми вам зараз покажемо, що в ній є краса».

При всьому індивідуалізмі будь-яких творчих амбіцій «Ла-Ла Ленд» – історія для тих, хто хоче відчувати себе частиною чогось великого і прекрасного; і історія, яка підтримає всякого, у кого є зухвалість, і надії. Любов до цієї історії здається, дуже швидко стане своєрідним маркером – адже, це фільм, через який глядачі будуть пояснювати себе і свій життєвий вибір.

«Ла-Ла Ленд», змішуючи життя з вигадкою і змушуючи обирати кожного героя між вірністю собі і відданістю іншого, вимагає того ж і від глядача. І ніби відмовляє від будь-яких рухів до мрії, то, навпаки, штовхає назустріч їй. Щоб з'ясувати свої відносини з цим фільмом, потрібно почати з головного питання: чи вважаєте його фінал щасливим чи ні?

Ольга Самара